

Söt honung ur de bittraste örter

“Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut” (Rom 8:28).

Besinna att alla dina svårigheter, bekymmer, och prövningar samverkar till det bästa för dig. Varför ska du då, rasa, förbittras, och fräsa, när du besinnar att Guds avsikt med allt är god?

Biet suger honung ur de bittraste örter; på samma sätt lär Gud sina barn genom svårigheter att suga god kunskap, god lydnad, goda erfarenheter, och god ödmjukhet ur alla de bittra svårigheter och prövningar som han låter dem gå igenom.

Den borstning och gnuggning som får andra att häda får barnen att skina desto klarare, och den tyngd, som får andra att krossas gör barnen ännu mer likt palmträd som växer bättre och högre; och den hammare som slår andra helt i bitar, skall slår bara barnen närmare Kristus, deras hörnsten.

Stjärnor skiner klarast i den mörkaste natt; facklor ger starkast sken när man slår på dem; druvor ger mest saft när de pressas; örter doftar ljuvligast när de krossas; vinträd blir bättre genom beskärning; guld glimmar skönast i degeln; enriset doftar godast när det bränns; kamomill sprider sig bäst när den trampas på; salamandern lever upp i elden; judafolket lärde oss mest när de prövades som värst.

Svårigheter bidrar mest till de heligas känslor för himlen. Där svårigheterna hänger tyngst, sitter fördärvet som lösast. Och den nåd som ligger gömd i naturen, som sött vatten i rosenblad, doftar ljuvligast när svårighetens eld hettar upp det så att det destilleras. Nåden strålar klarare efter skrubbning och är som härligast när det är som molnigast.

Den stillatigande Kristne